

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۳/۱۸

محمد عارف رسولي

د حکومتولی پیژندنه او اصلاح یې

سرریزه:

دا مقاله څو کاله مخکې لیکل شوي او خپره شوي وه او اوس یې یو ځل بیا یې اړتیا لیدل کیږي چې خپره شي. دا مقاله اوس له یوې بلې خوا هم مهمه ده موږ ټولو دا خبرې بیا بیا تجربه کړې او پایلې مو یې ولیدې او کیدې شي دا ځل لوستل یې راته په زړه پوري وي. په دې مقاله کې د حکومتولی په پیژندنه او اهمیت باندې خبرې کوو. زموږ په هیواد کې د حکومتولی په حالت، ځینو لاملونو او یو شمیر حل لارو هم بحث کوو.

حکومتولی څه ته وايي؟

حکومتولی (حکومتداری) یا Governance څه شی دی. حکومتولی یو ټاکلی، نړیوال قبول شوي تعریف نه لري. ځینې وختونه کله چې خلک حکومتولی یادوي موخه یې په ساده توګه حکومت یا هغه څه وي چې حکومت یې کوي. که څه هم اوس اوس خلک غواړي چې حکومتولی په پراخه مانا وکاروي، چې په هغو کې رسمي او نارسمي میکانیزمونه، ټولنیز او اقتصادي اغیزی او د دولت رسمي کارونه او نور راځي (نړیوال بانک). همدارنګه، د یوه بل تعریف په بنا حکومتولی (governance) هغه رول او طریقې ده د کوم په واسطه چې دولت حاکمیت ترلاسه کوي او هغه په کار اچوي تر څو عامه څیزونه او خدمتونه وړاندې کړي. که ښه حکومتولی نه وي نو بیا فساد او درغلیو ته لاره اوارېږي. درغلي یا (Corruption) د شخصي ګټو لپاره د عامه او دولتي پوست یا واک کارولو ته وايي. په دې ترتیب ګورو چې درغلي او فساد یوازې رشوت نه دی بلکه زیات اړخونه لري. همدارنګه، په ځینو سکتورونو کې حکومتولی په ځان کې نورمونه، پروسې، وسیلې، خلک، او سازمانونه رانغاړي، کوم چې ټاکي څنګه خلک له اړوندو سکتور لکه ځنګلونو، کرنې، روغتیا، ښوونې او روزنې او نورو سره چلند کوي. دا تعریف زیات څیزونه په ځان کې رانغاړي: دودیز کلتور، د اوس وخت بیوراکرسي، خصوصي مارکیټ او عامه قوانین. ښایي عملي نه وي چې د حکومتولی ځینې اړخونه بدل کړو، لکه دودیز کلتور، خو په حکومتولی ښه پوهه د هغې د ټولو خواوو په نظر کې ساتل غواړي. د ښې حکومتولی مهم اړخونه عبارت دي: د قانون حاکمیت، روڼوالی (شفافیت) او د درغلیو کچه کمول، د اړوندو خلکو شمولیت په پریکړو کې، حساب ورکول، عامه او کاروباري خلکو ته د دولتي مقرراتو د پلي کولو لږ خنډونه، او سیاسي ثبات.

په یوه ملک او د هغو په سکتورونو کې د حکومتولی د ارزونې لپاره له دريو محورونو او شپږو بنسټونو څخه کار اخلي. په بل عبارت که دا دري محوره او شپږ اصله سم و نو ویلای شو چې د هغه ملک په هغه سکتور کې حکومتولی سمه ده. دا دري محورونه دي:

- د حکومتولی اساسي ستنې – قوانین، کرنلاري (پالیسي)، او نهادونه – د کاغذ په مخ څنګه ښکاري؛
- څنګه د پالیسي او پلي کولو پریکړې کیږي؛ او
- څومره په عمل کې حکومتولی ښه کار ورکوي.

هر یو د پورته محورونو په اجزاوو او هر یو جز په فرعي اجزاوو ویشل کیږي،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

همدارنگه، پورته محورونو او دهغو د اجزاو د سمې ارزونې لپاره په شپږو اصولو تکیه کيږي. دا شپږ اصول په لاندې ډول دي:

- حساب ورکول – دا چې خلک او نهادونه د خپلو کړنو په اړه حساب ورکونکي وي
- کارورکري – دا چې د حکومتولۍ میکانیزمونه خپلې ټاکل شوي پایلې تر لاسه کړي
- موثريت – دا چې حکومتولي په لږو ضایعاتو او کم لگښت کار وکړي
- عدالت – دا چې د اړونده سکتور گټې، مصارف او تکلیفونه داسې وي چې عادلانه وبلل شي
- مشارکت – دا چې ټول علاقه لرونکي خلک فرصت ولري چې واوریدل شي، یا د دولت په هغو پریکړو اثر وکړي چې هغه سکتور او دوی اغیزمن کوي
- روڼوالی (شفافیت) – دا چې د هغه سکتور په هکله مالومات او چې څنگه اداره کيږي په مناسب ډول ورته لاسرسی ولری.

که غواړو چې حکومتولي په ملک کې وارزوو، اصلاح په کې راولو، او ټینګه یې کړو په پورته محورونو او اصولو باید ځان پوه کړو او ورڅخه کار واخلو. ښه حکومتولي، سیاسي ثبات، سوله او امنیت له یو بل سره تړلي دي، دا ښکارندې په ملک کې د ښوونیز، اقتصادي او سیاسي نظام د غوړیدا لپاره اړین دي او له شتون پرته یې پرمختګ او سوکالي ناممکن کار دی. اوس باید پوه شو چې ښه حکومتولي څه شی ده.

که په کوم ملک کې قانون برلاسی و، په پریکړو کې روڼوالی و، د درغلیو او فساد کچه کمه وه، د خلکو په اړوندو پریکړو کې گډون زیات و، دولتي کسانو تل خلکو ته حساب ورکاوه، دولتي مقرراتو خلکو ته زیات ځنډونه نه جوړول او سیاسي ثبات موجود و نو ویلای شو چې دا ملک ښه حکومتولي لري. که مور غواړو چې حکومتولي سمه کړو، ثبات راولو او ملک مو پرمختګ وکړي نو باید ملت او دولت په گډه د پورته ښکارندو د ټینګښت لپاره یو بل ته لاس ورکړي او اصلاحات راولي.

د هیواد له شتمنیو او زیرمو سمه گټه هغه وخت اخیستل کيږي چې په ملک کې ښه حکومتولي وي. که ښه حکومتولي نه وي د ملي زیرمو څخه سمه گټه نه اخیستل کيږي، جرمونه عام شي، د ځمکو مالکیت روښانه نه وي، د ملک عام خلک یې وسه وي، خلکو ته عامه خدمتونه نه وړاندې کيږي، د خلکو اقتصاد نه غوړیږي، خلک د چاپیریال خدمتونو لکه پاکې هوا او اوبو له کارونې محروم وي او د گټو مساوي ویش ته لاسرسی نه لري.

په افغانستان د حکومتولۍ حالت:

په افغانستان کې د حکومتولۍ وضع په خورا بد حالت کې ده. که پورته تعریفونو، محورونو او اصولو ته ښه ځیر شو. په ټولو کې مور ستونزې لرو. دا چې ولې مور دا ستونزې لرو او لاملونه یې څه دي دلته یې ځینې لاملونه ذکر کيږي: لاملونه به یې زیات وي زه یې دلته یو څو یادوم، دلته زه هغه څه یادوم چې په رښتیا پېښ شول او د دې لیکنې موخه دا نه ده چې ملامت او سلامت، گرم او ناگرم په گوته شي: (۱) که څه هم زموږ خلکو د هیواد زیاتې سرښندنې وکړې او ډېرې قربانۍ یې ورکړې خو کله چې جهاد د مسلمانانو په منځ کې په خپل منځي جنګ واوړي، اوږد شي، خلک محتاج، مهاجر، بیوزله، نالوستي او له ښو رهبرانو محروم شي ښه دیني او ټولنیز ارزښتونه له لاسه ورکوي. په همدې ترتیب زموږ زیات خلک د مجبوریتونو په بهیر کې یو ډول معامله گر عادت شول، چې هرچیرې یې ښه وه هلته یې شپه شوه، بهرنیانو مو له مجبوریتونو بده گټه پورته کړه، روسانو له یوې خوا پریمانې امدادي مواد او مرستې راکړل، خو د خپلو خلکو سره د جنګ او د هغوی د اجباري کوچ لامل هم شول، زموږ خلک مجبور شول چې خپلو طبیعي دښمنانو یا هغه چاته چې ورسره ارضي ستونزې او یا نورې تاریخي ناندري او ستونزې لرو پنا وروړي، (۲) په ایران او پاکستان کې مو مفت راشنونه وخورل، عربو، غریبانو او نورو پیسې، موټرې، وسلې او نور امکانات راکړل تر څو بیا هم خپل هیواد وران کړو او خپل خلک ووژنو، د وسلو، مهماتو، پیسو او نورو موادو لپاره هر چاته اړ شوو او لاس مو ورته ونيو، (۳) موسسو هغه کارونه پیل کړل چې پخوا به خلکو په خپله د حشر په مرسته کول لکه د کانالونه او کاریزونو پاکول او په دې ترتیب مو خلک مفت خواره او تنبل شول، (۴) هغه وسلې او پیسې چې نورو راکړې وې زموږ په خلکو کې د شرافت، عزت او اقتدار نښه شوه، (۵) د هیواد ښوونیز او اقتصادي سیستمونه او دولتي نهادونه او نظام ټول وشریدل، کادرونه مو شهیدان، بوداگان او یا مهاجر شول او د قانون حاکمیت او دولتي نهادونه ټول له منځه لاړل، (۶) بی سواده، جاهل او زورواکان په واک کې شول چې تر قانون یې پورته عمل کاوه او تر ملي گټو یې خپلې گټې غوره بللې، مجلل او شاهانه ژوند او عیاشۍ ته یې ملا وتړله، د پخوانیو شعارونو لکه اسلامي او الهي نظام د پلي کولو په ځای یې قومی، ژبني او سمت پالنې ته لاس واچاوه، (۷) په کمین کې ناستو بهرنیو کړیو او غلیمانو ته مو موکه په لاس ورغله چې زموږ نالوستي، بی خبره او بیوزله خلک له یو بل سره د اوږده وخت لپاره وجنگوي، په منځ کې یې کرکې او نفرتونه راپیدا کړي او دا لری اوس هم روانه

ده. د نظام په وړاندې وسلوال پاڅون ځکه نه کابوو کيږي چې دلته په نظام کې زورواکان نه پرېږدي هغه مشروعيت ومومي، دوی د ځان گټې په همدې گډوډۍ کې گوري تر څو نورې گوتې وغزوي، نورې دولتي او شخصي ځمکې لاندې کړي، له کانونو ناروا گټه واخلي او د ملک اډانه او تاريخ بدل کړي.

زموږ د خلکو ۳۶ سلنه د بيوزلی (فقر) تر کرښې ټيټ دي، ډېر لږ مو د څښلو پاکو اوبو او صحي تشناب او حفظ الصحي ته لاسرسی لری، په سلو کې ۷۴ کسان نالوستی دی، د خلکو اوسط عمر مو ۴۸ کاله دی، او په هرو زرو نووو زيرونو کې ۱۰۳ ماشومان مري چې د نړي تر ټولو لوړ رقم دی. خو په همدې خوار او بيوزله افغانستان کې د نړۍ تر هر شتمن کس لکس ژوند ځينو ته ورسيد. د گوتو په شمار خلک ملياردران شول او نور ملت ورته په بي وسي او لوړې کې کتل نو ځوان نسل مو د ناهيلی څخه مهاجرتونو ته مخه کړه.

تر ټولو بده داچې ځينې لگيا دي زموږ تاريخ مسخ کوي، د هيواد ملي وحدت، ملي هويت، ملي شخصيتونو او ملي قهرمانانو ته سپکاوی کوي. هغوی ځان ته حق ورکوي خپلو سياسي مخالفينو ته سپک او سپور ووايي او بنکنځلي ورته ورکړي.

پورته حالت زموږ ټول غوره ټولنيز او ديني ارزښتونه او ملي کلتور او فرهنگ له منځه يوړل او په پای کې د هيواد گټې، ميرانه، له الله تعالی ويره، په لږ شي قناعت، غوره کلتور او نور زيات بڼه ارزښتونه مو له پامه وغورځول شول. د پيسو ټولولو، د شخصي او دولتي ځمکو غصب، رشوت، درواغ، له پردو سره د هيواد په سر معامله، د انسان وژنه او نور روا کارونه وبلل شول.

کله چې تعصب، کرکې او قومي توپيرونه زيات شي، نظام کمزوری او حکومتولي وشريري په ټولو خلکو اغيزه کوي. زموږ په مسلکي کسانو کې به ځينې پاک خلک وي خو زيات يې په خواشينی سره که څه هم د ملت له مالي امکاناتو روزل شوي دي، له بودجې يې معاش خوري، له لوکسو موټرو يې گټه اخلي خو په زياتو کې مسوليت پيژندنه، د کار سره مينه او د کار اخلاق په نشت حساب دي. په خواشينی سره دا حال زموږ په ادارو کې له ورايه څرگنديږي.

په نوره نړۍ کې خلک کار، د کاراخلاقو، وظيفي پيژندلو او هيواد ته خدمت کولو ته د خپلو ځانونو او نورو د شخصيت د جوړونې او د انسانيت د تکامل د وسيلې په سترگه گوري. خو په مور کې دولتي څوکۍ د خدمت نه بلکه د پيسو پيدا کولو وسيله شوي. زموږ په هر سکتور او اداره کې به ځينې پاک او زړه سواندي کسان وي خو په ټوليزه توگه زياتي اداري مو د سمو خدمتونو له وړاندې کولو عاجزي دي. که تاسو هرې شفاخانې ته سر ورښکاره کړی، نه سم مديريت شته، نه غوره خدمت، نه کوم د کار کولو منل شوې ستنډرډ، کړنلاره او تگلاره شته. ډاکتر او نرس په مجلس او فسيوک کې لگيا وي او د ناروغ په غم کې نه وي.

هغه بله ورځ زما د يوه دوست د گټې وتي مشر زوی موټر وهلی و او کومې دولتي شفاخانې ته يې وړی و. راته کيسه يې کوله چې که څه هم هغه روغتون په ظاهره سم ښکاري، خورا زيات لگښتونه ورباندې شوي، خو د بي پروايی او نه مديريت يو بڼه نړيوال مثال کيدای شي. ناروغ د کوما په حالت کې و، کورنۍ يې غوښتل چې هند يا پاکستان ته يې وليږدوي، خو په هغو روغتون کې يې ورته ويلې و چې که مو زيات و خوځاوه نور هم خرابيږي. په ساعتونو يې سيروم ورته ورکړي و، خو د بولو څخه يې خبر نه وو. کمبخت ناروغ پښې وهي خو خبرې نه شي کولای، تر ساعتونو وروسته يې کوم خپلوان ور فکر شوی و، ډاکترانو او نرسانو ته يې ويلې و او د نل په مټ يې بولي خارجې کړې وې، د مثاني تکليف ورته پيدا شوی و. پلار خوارکي يې په رڼو اوبښکو ژړل او بدې ورځې يې کولې او د علاج درک يې نه لگيده او تر دريو ورځو وروسته پوه شول چې بايد بهر ته يې وليږدوي. ناروغ ته يې له زياتو ستونزو د کوم وکیل به مرسته د پاکستان له سفارت څخه ويزه ترلاسه کړې وه. هغه پاکستان ته يې بار کړ چې په مور يې څه حال راوستی!

په ښوونځيو کې شخړې او ځورونې عامې شوي دي او د درس ورکولو معيار خورا ټيټ دی. په پوهنتونو کې زاړه نوټونه درس ورکول کيږي او د کوریکولم له اصلاح سره زيات استادان علاقه نه لري، د ملت او دولت د اړتياوو سره برابر مضامين درس نه ورکول کيږي. د پوهنتونو او د هغوی د خدمتونو د سرتيفيکشن او معياري کيدو درک نه شته. د چا څيړنو او عملي کار ته فکر نه دی.

يو ځوان چې له پوهنتون څخه فارغ شي، يا بي کاره شي، که واسطه و نه لري څوک يې په کيسه کې نه وي، ادراه په اداره گرزي څوک يې له خالي پستونو نه خبروي. که په کومه اداره کې کمبود هم وي او غوښتنلیک ورکړي څوک ورباندې سر نه گروي، هر مخور ته ورځي که واسطه يې شي خو څوک يې په درد نه خوري. ځکه په نن زمانه کې يوازي د هغه چا سپارښتنه قبليري چې يا په ولسي جرگه کې بڼه ستر پارليمانی گروپ ولري، يا هغه څوک چې بل زور ورته زور کيدای شي څوک ورته غوږ کيږدي.

کله چې تاسو له راډيو اوری چې کوم سرباز او يا کوم معيوب کس سره له زياتو هڅو په مياشتو مياشتو خپل معاش نه وي اخيستی، هغه دروازه په دروازه گرزي څوک يې غږ نه اوري، له هجرت څخه د راستنوني زده کوونکي بودا او بي سرپناه پلار د زوی اسناد په لاس لالهانده گرزي چې خپل زوی په ښوونځی کې داخل کړي خو له يوې

اداري بلي ته استول کيږي بيله دي چې کار يې خلاص شي زره مو درد کوي خو دا زموږ د هيواد ترخه واقعيتونه دي.

د هيواد د سرکونو په رغونه او پخولو په سلهاوو مليونه افغانی لگيږي خو د ټيټ کاري کيفيت، د ستندرد نه د مراعات، خرابو موادو کارونې او نورو له کبله په اکثره ځايونو کې تر تکميل يوه مياشت وروسته بيرته خرابيږي. خو دا شرکتونه خدای په سر نه حاضر وي، د خپل کار معيار نه ښه کوي، نه ورڅخه څوک پوښتنه کوي.

ټول خبر دي چې ځيني لورپوري چارواکي د خپلوانو په نامه شرکتونه لري، که څه هم دا د نړيوالو او د افغانستان د ملي قوانينو خلاف کار دی، او دي ته د گټو تضاد وايي او ممکنه نه ده چې څوک دي د برحاله چارواکي له شرکت سره د پروژو په اخيستلو کې سيالي وکړي، خو که کله داسې پيښه شي چې کوم بل شرکت له چارواکي پروژو وگټي په يوه او يا بله بانه د شرکت خاوند چارواکي پروژو نه مني او ردوي يې. دا او ورته درغلی د پروژو په پلي کولو کې زيات خنډونه رامنځته کوي، زيات وخت نيسي او کارونه په ټپه ولاړ وي.

د ښه پلان او مديريت د نه شتون له کبله، د درغلیو او فساد د خنډونو له لاسه زموږ د ادارو بودجه يوازي له ۳۰ سلنه څخه ۴۰ سلنه پوري مصرفيږي. په دي يوه نيمه لسيزه کې له دي ډېره کمه زده کړه وشوه او هر کال دا ستونزه تکرار شوه. که دا بودجه سمې او پوره لگول شوي وای اوس به زموږ هيواد له ۵۰ سلنه او يا ان ۶۰ سلنه زيات اباد شوی وای. سر کال جمهور رئيس دا مسئله ډېره جدي نيولي ده خو په خواشيني سره چې کوم سم د مديريت سيستم نه شته باور مې نه شته چې زياته بودجه به مصرف شي او پيښي به پاته شي.

د بوديجي د نه مصرف به زيات لاملونه وي خو زما په باور ځيني يې دادي: (۱) زموږ ادارې د تېرو تيروتنو او ستونزو ارزونه نه کوي تر څو يې وپيژني، ورڅخه زده کړه وکړي او د هغو په مرسته د راتلونکي کال لپاره يو ښه مسلکي پلان جوړ او پلي کړي تر څو تيروتني بيا بيا تکرار نه شي، (۲) فکر کيږي چې پروژې او پروپوزلونه ځکه ځنډيږي چې د معامله گري لپاره ځينو ښکيلو خواوو ته د ښکار موکه په لاس ورشي ځکه په کم وخت کې معامله کول ستونزمن کار وي، (۳) په دولتي ادارو کې د لياقت او تجربې په اساس نه بلکه د خپلوی، قوم او گوندي اړيکو په اساس ټاکنې ددي مخه نيسي چې کار اهل د کار ته وسپارل شي، زر کارونه او پروژې جوړې او پلي شي، له مشاورينو سم کارواخلي او بودجه مصرف کړي ترڅو هيواد ودان او کارپوه خو بيوزلو کادرونو ته هم کار پيدا شي، (۴) په هيواد کې د حساب او کتاب نه شتون ياپې خورا کمزورتيا، په هر قيمت د زورورو لخوا د خپلو کسانو حمايه، د معافيت کلنور او نور د دي لامل شوی چې د کم کاره چارواکو ويره نه کيږي او هرڅه چې کوي په مخ يې وري، (۵) په پريکړو کې رونوالی يا بيخي نه شته او يا بيخي کم دی، نو ځکه چارواکو ته زمينه برابريږي چې د چا خبره تر وښو لاندې اوبه تيري کړي او پټه معامله وکړي، (۶) د زورواکانو غوښتنې هم دولتي ادارې کار ته نه پريريدي، هغوی په هر قيمت چې وي، خپلوان مقرر وي، پروژې که حق يې وي او که نه ترلاسه کوي يې، (۷) په هيواد کې دوه سره حکومت يو بل لوی خنډ دی. ځيني خو له خدايه نه ويريږي، خو په خپله ناکامی، تاريخي رسوايي، هم يا نه پوهيږي او يا ورسره وس نه شته او اوبو په سر اخيستي، لوټه ردي او تيريږي، د خپلې خوا هره ناروا ښه بولي او ورڅخه ننگه کوي، (۸) په هيواد کې د يوه منظم، پاک او قوي سياسي تحريک نه شتون ترڅو له يوې خوا له نظام سره په ښو کې لاس ورکړي او له بلې خوا فاسدو چارواکو ته په ميرانه او له بيلگو سره گوته ونيسي او رسوا يې کړي، (۹) د بي پرې، ورتيا لرونکو او مسلکي مدني ټولنو، ازادو رسنيو او مسلکي او څيړنيز ژورناليزم نه شتون ترڅو په کمښتونو په وخت مسلکي نيوکه وکړي. زموږ زياتې رسنۍ او مدني ټولني په خواشيني سره پروژو ي ښه لري، په زياتو سياسي او قومي موضوعاتو کې راگير دي او د ځينو داخلي او غرض لرونکو بهرنيو کړيو لخوا تمويليږي.

دا ننگوني څنگه اصلاح کړو؟

که څه هم د هيواد جمهور رئيس هڅه کوي چې کله کله ځينو دولتي ادارو ته سر ورښکاره کړي، د ښو خدمتونو او کمښتونو ارزونه وکړي، مکافات او مجازات ورکړي چې د عوامو هيلې يې يو څه راتوکولي او يو څه ښه گامونه هم اخيستل شوي، لکه دولتي عوايد په ځينو ساحو کې زيات شوي او ځيني مفسد چارواکي له کاره گوښه شوي دي. په نورو کې ويره راپيدا شوې. دا ښه گامونه دي بايد دوام ورکړل شي، خو کافي نه دي. اړتيا ده دا لاندې گامونه هم واخيستل شي:

د حکومتولي پورته ياد شوي غوښتنې بايد پوره عملي شي. قانون پلي، په پريکړو کې رونوالی، حساب ورکول، بايد په کلکه مراعات شي. زياته اړينه ده چې د معاصر مديريت څخه بايد گټه واخيستل شي. په معاصر مديريت کې په دولتي ادارو کې ستندرد مقررات، د هر کارمند لپاره د کار لايحه، مکافات، مجازات، او مديريتي سيستم بايد رامنځته شي.

مديريتي سيستم دادی چې وزارت، اداره يا هر بل سازمان لکه فابريکه يا روغتون هغه څه کوي چې خپلې کاري پروسې يا فعاليتونه مديريت کړي ترڅو يې توليدات يا خدمتونه د سازمان هدفونه ترلاسه کړي، داسې چې د مشتريانو

غوښتنې په ښه کیفیت ترلاسه او د مقرراتو مراعات هم وکړي. د دې لپاره چې په رښتیا موثر وي او کار ورکړي، سازمان (اداره) خپل کارونه ښه مدیریت کولای شي که چیرې یې په سیستم کې واچوي. په سیستم کې هیڅ مهم څیز له نظره نه غورځول کېږي، هرکس په روښانه پوهېږي چې، څوک د څه لپاره، کله، څنگه، ولې او چیرته مسوول دی. ستندرد مدیریتي سیستم سازمان یا ادارې ته یو نړیوال معاصر موډل په لاس ورکوي چې ورڅخه پیروي وکړي. ستر سازمانونه، یا هغوی چې پیچلي پروسې لري، د مدیریتي سیستم څخه پرته سم فعالیت نه شي کولای. هغه کمپنۍ چې په موثر جوړولو، فضايي کارونو، دفاع، یا روغتیايي خدمتونو رسولو او یا د ملک په دښوونیز نظام په چلولو کې لگیا دي د زیاتو کلونو راهیسې له مدیریتي سیستم څخه کار اخلي. د ISO 9001 او ISO 14001 ستندرد مدیریتي سیستمونه اوس اوس دا بریالي لارښوونې او خدمتونه وټولو سازمانونو ته برابرې. خو دلته اړوندو کارپوهانو ته اړتیا ده چې دا په یوه اداره کې پلي کړي او د بریا شرط یې هم دادی چې د هغې ادارې رهبري یې په کلکه وغواړي، رهبري او په کلکه یې پلي کړي. زه وړاندیز کوم چې دولت باید یو څو هغه ادارې لکه وزارتونه، شفاخانې، پوهنتونونه او نور د دې ستندردونو او سیستمونو د پلي کولو لپاره وټاکي چې جوړښت(ساختار) یې سم، مدیران یې ځوان، نوښتگر او په خبره یې سر خلاصیږي. یو یا دوه کارپوه مشاورین د هغو د پلي کولو څخه د یو څه وخت لپاره نظارت وکړي، د تلپاتې پلان، نظارت او ارزونې کلتور په کې نهادینه شي نو بریا مومي. دا سیستم چې کله په یوه یا څو ادارو کې په بریا پلي او ښې پایلې ورکړي، بیا دولت په اسانۍ سره هغه په نورو دولتي ادارو کې پلي کولای شي.

همدارنگه، اړتیا ده په دولتي ادارو کې پلان کول، پلي کول، ارزول او ورڅخه زده کړه نهادینه شي. د یوې ملي پالیسۍ په رڼا کې هره ملي اداره په خپله کاري ساحه او یا سکتور کې، د هیواد د شرایطو او زیرمو سره سم د داخلي او یا بهرنیو کارپوهانو په مټ د خپلو ادارو لپاره په مشارکتی توګه اورد مهاله ستراتیژیکي تګلارې جوړې او ورته منځ مهاله او لنډ مهاله د عمل پلانونه جوړ او پلي کړي. که دا پروسه څو ځلې تکرار شي، د ښکیلو کادرونو او ادارو ظرفیت خورا لوړیږي، په کم وخت کې ستري پروژې طرح او په بریا پلي کولای شي. خو د بریا شرط دادی چې، د پلان کولو، ارزولو او ورڅخه زده کړو دوام لرونکي دا پروسه په رښتیا مشارکتی وي، د هرې ادارې د رهبري لخوا په ژمنتیا او د نورو کار کوونکو په رښتیا شمولیت کې ترسره شي. دا پروسه په لاندې شکل کې ښه ښودل شوي ده.

په شکل کې گورو چې پلان کول باید پلي شي، و ارزول شي، له تیروتنو او گټورو تجربو څخه د راتلونکي بل پلان د اصلاح لپاره کار واخیستل شي. دې ته یو سیستم وایي چې تل په اړوندو ټاکلو وختونو کې تکرارېږي او ځان اصلاح کوي.

د وزارتونو د ستراتیژیکو پلانونو د سیستماتیک پلي کولو، ارزولو او اصلاح دوام لرونکی پروسه

د پاڼو شمېره: له 5 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ

د پورته ویناوو سره سم یو څو لنډې سپارښتنې:

1. د فساد ورکولو، د بنې حکومتولۍ د ټینګښت، په ټولو د قانون د یو شان تطبیق لپاره باید دولت یوه ملي کرنلاره، د پلي کولو تگلاره، کلکه سیاسي اراده او ملي اجماع رامنځته او خپلي پریکړې د قانون په بنسټ په کلکه پلي کړي،
2. د کارپوهانو، رسنیو او منابرو په مرسته باید د دې پورته ناوره کلتور، فساد او مسوولیت نه منلو ناوره پایلې عوامو خلکو ته بیان، او د دې حالت څخه د وتو لپاره د ملي اجماع په رامنځته کیدو کې مرسته وکړي،
3. د مسوولیت نه منلو، د غوره کار اخلاق نه لرلو، له خلکو او وظیفې سره د بېغوري کولو په وړاندې د قوانینو د پلي کولو ترڅنګ باید د معنوي لارښوونو، دیني موعظو، هنری او مدني فعالیتونو، لیکنو، مجازاتو او مکافاتو ورکولو او نورو له لارې ټینګه مبارزه وشي،
4. فساد او له دولتي امکاناتو د ځاني او سیاسي گټو لپاره کارول یوه ټولنیزه او کلتوري ناروغي ده او د دیني او سیاسي تقوا د نشتون څخه راپیدا کيږي، د زمانې په تیریدو په عادت بدلیږي، سمول یې ستونزمن کار دی او زیات وخت غواړي. همدارنګه، د بنې حکومتولۍ د ټینګښت او درغلیو د ورکولو لپاره کلکې سیاسي ارادې، په ټولو خلکو د قوانینو یو شان تطبیق کولو ته اړتیا ده. همدارنګه، بنه بنوونیز نظام، پاک او اغیزمن شخصیتونه، لیکوالان، واعظان، وړتیا لرونکي روحاني شخصیتونه، او تر ټولو ستر مهم او زیات ستر ملي زعیمان هم زیات رول لري او باید ادا یې کړي،
5. سیاسي گوندونه که په رښتیا غواړي د شعار په ځای عمل وکړي، خلکو ته د خدمت له لارې درناوی تر لاسه کړي، خپلي تیروتنې جبران کړي، افغان ملت له فساد خلاص او د بنې حکومتولۍ خاوند یې کړي نو باید پخپله رهبري یې فساد او زورګویی ته نه ووايي، غوره کادرونه وروزي، خلکو ته الګو شي، اړوندې دولتي ادارې چې د دوي د کسانو تر رهبري لاندې وي نمونه، له فساد پاکي او د سترو وړتیاوو لرونکي کړي،
6. مدني فعالان، روڼ اندي، دعوتګران، لیکوالان او پاک سیاستوال باید یو بل ته لاس ورکړي، داسې گډ ملي خوځښت رامنځته کړي چې درغلیو، فساد او مسوولیت نه منلو ته نه ووايي، فاسد کسان د قانون په بنسټ رسوا او خلکو ته وروپېژندل شي، له مفسدینو د قانون څخه بهر ننگه کول شرم وبلل شي، او له خپله ځانه اصلاحات پیل کړي،
7. د هر راز فساد د رسوا کولو لپاره څیړنیز ژورنالیزم او اړوندو رسنیو ته وده ورکړل شي، په اړوندو سکتورونو او کاري ساحو کې ژورنالستان وروزل شي، په بې پرې او عادلانه توګه د بیلګو او شواهدو په بنسټ د مفسدینو رسوا کونکي حفاظت او ونازول شي،
8. هرڅومره زر چې ممکنه وي، د هیواد لپاره کادري او د بشري منابعو پالیسي او اړونده قانون او مقررات رامنځته او په کلکه یې پلي کړي،
9. د همدې کرنلارې، قوانینو او اړوندو مقرراتو په بنسټ یې د وړتیا له مخې په کار ګومارنه حتمي شي، د هر دولتي مسوول لخوا پخپله اداره کې د خپلوانو مقرري غیر قانوني اعلان شي، د ګوندي، سمټي، قومي او ژبنيو لاملونو له کبله په کار ګومارل جرم وبلل شي او سرغړوونکو ته د قانون په اساس سخته سزا، او په رښتیا سره پلي کوونکو ته مکافات ورکړل شي،
10. د ټولو دولتي ادارو لپاره د ادارې د مشرتابه په رهبري او د ټولو اړوندو کارکوونکو په ګډون پلان جوړول، ارزول او ورڅخه زده کړه او په راتلونکي پلان جوړونه کې ورڅخه ګټه اخیستنه لازمي او قانوني غوښتنه اشي،
11. ټولې ادارې د خپلو پلانونو د پلي کولو، لاسته راوړنو، پاته راتلو، او د هغو د لاملونو راپور موظفې دولتي ادارې ته په ټاکلي وخت وړاندې کړي او مسوولیت واخلي،
12. په دې هکله دولت باید د کدرونو په روزلو، د دولتي ادارو د وړتیاوو او ظرفیت په لوړولو کې زیاته پانګونه وکړي. د همدې پلان کولو په پروسه کې ترپلي کولو مخکې باید داسې شاخصونه (Indicators) وټاکل شي چې د

هغو له مخې هره اداره خپل پرمختګ او پاته راتلل وارزوي، راپور يې تيار او په ټاکلي وخت يې له اړوندو موظفو ادارو سره شريک کړي،

13. په ادارو کې بايد د ښه کار او غوره لاسته راوړنو لپاره نړيوالې معياري لايحې، مقررات او يو سيستم رامنځته شي. د هغو ستندرد لايحو او سيستم په بنسټ بايد ټولې ادارې کار وکړي او کارونه يې د هغو سره سم عيار شي،

14. د دې لپاره چې درغلي د مفسدينو لپاره ګرانه شي بايد په ټولو پريکړو، په کار ګومارنو، د قراردادونو په ورکړه، د پروژو په وېش او نورو کې زياته روڼتيا رامنځته او په کلکه مراعات شي، له سرغړوونکو سره به يې له توپيره قانوني چلند وشي،

15. د خدمتونو د وړاندې کولو لکه د پاسپورت، جوازونو، لايسنسونو، شرکت راجستر کولو، جريمې تحويلولو، معاش تر لاسه کولو او داسې نورو بهيرونه زيات ساده او شفاف شي، تر څو د رشوت مخه ډب شي او له بلې خوا د خلکو وخت ضايع نه شي،

16. د زياتو برياليو ادارو او شخصيتونو خدمتونه، د کار طريقې او لاسته راوړنې د دولتي زعامت لخوا خلکو ته تشرېح او وستايل شي، ترڅو نور هم وهڅول شي او د کار غوره اخلاق رامنځته، ټينګ او په يوه کاري کلتور بدل شي.

د داسې ورځې په هيله چې سياستوال، دولتي چارواکي او ټول مسلکي کسان مو ښې حکومتلې او د قانون حاکميت ته ژمن وي، د خدمت تنده او د زيات او غوره کار اخلاق ولري.